

349
M.S
518

വലം

പുസ്തകം III

കലാവിഭാഗത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരണശാല,

തിരുവനന്തപുരം.

LABEL FOR LIBRARY BOOKS

1. Name of School
2. General Stock No.
3. Division or classified No.
4. Section.
5. When added.
6. Price (Nett.)

G. P. P. 440. Edn. 2. 58,000. 12-5-116.

കോളാശിനി-8
11 - 1 - 112

രക്ഷാകവലം

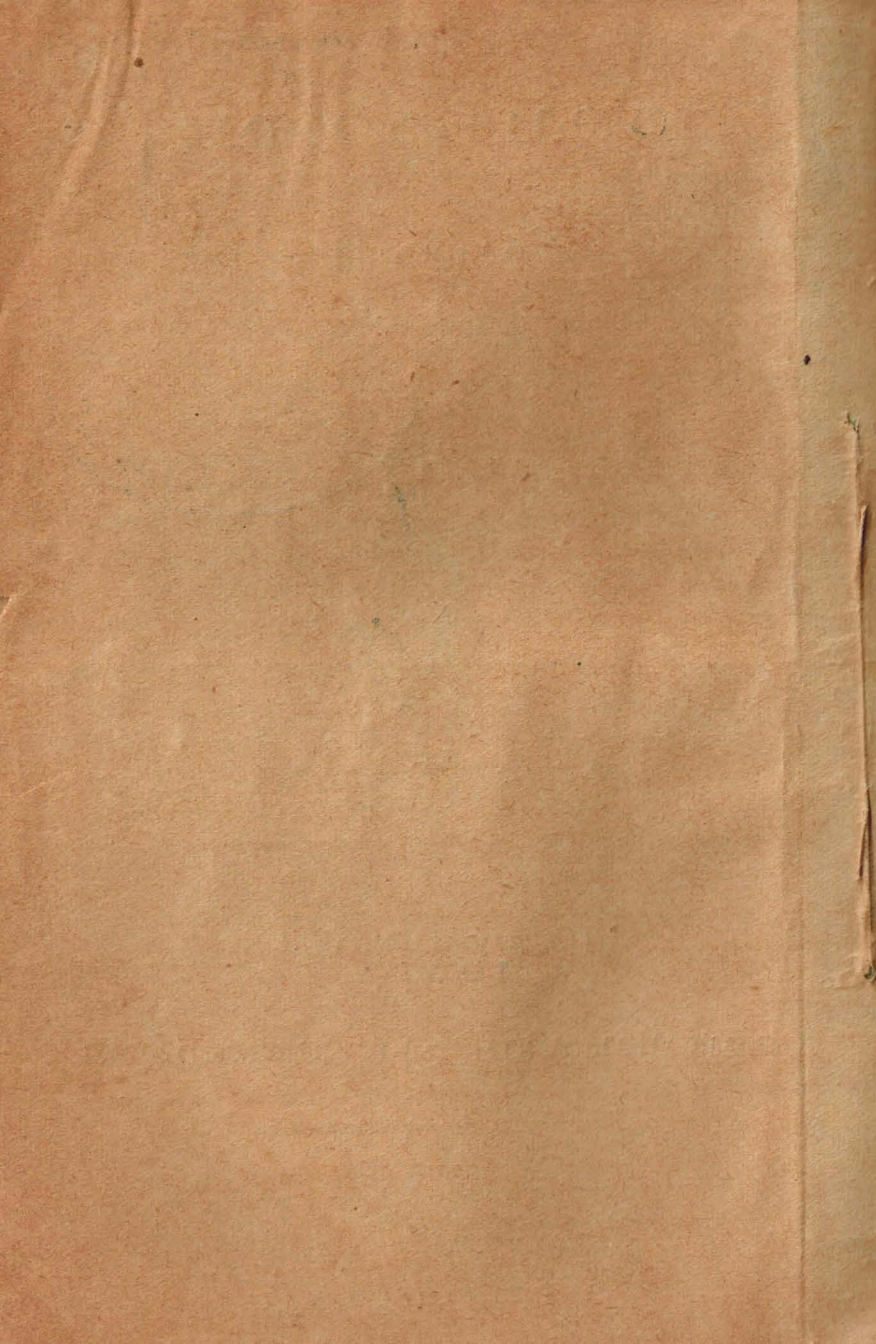
പുസ്തകം III

(Copy right reserved).
1935

കലാവിഭാഗിനി പ്രസിദ്ധീകരണശാല

തിരുവനന്തപുരം

പ്രസ്താവന.

സെയിഫ് ടി ഫസ്റ്റ് എന്ന വിഷയത്തിന് എല്ലാ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിലും പ്രചാരപ്രചാരം ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മനുഷ്യജീവിതം എത്ര കണ്ടു മഹത്തരമാണെന്നും നിസ്സാരങ്ങളും പ്രതിരോധ്യങ്ങളുമായ സംഭവങ്ങൾ മൂലം അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നത് ഓരോ വ്യക്തിയോടും മനുഷ്യസമൂഹായത്തോടതന്നെയും ചെയ്യുന്ന അക്ഷതവ്യമായ രേപരായമാണെന്നും ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് ഈ സംരംഭം പല രാജ്യങ്ങളിലും സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ലഭിച്ച ജനം തനിക്കുവേണ്ടിയും ജനസമൂഹായത്തിനുവേണ്ടിയും പരിരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതെന്നും ജീവനല്ലാതെ മറ്റു ധനമില്ലെന്നുമുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളായ തത്വങ്ങളെ ഏർക്കെ ഭാരതീയരും മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം, പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിൽ സമാരംഭിക്കപ്പെട്ട ഈ പ്രസ്ഥാനം കറഞ്ഞൊരു കാലമായി പരസ്പരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും സംക്രമിച്ചുതുടങ്ങിയത്.

വാണിജ്യവ്യവസായങ്ങളുടെ പുരോഗമനം, ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധി, വൈദ്യുതശക്തിയുടെ ആവിർഭാവം, ജീവിതരീതിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കൃത്രിമപദ്ധതികൾ മുതലായവ ഈ ദൂരമായ ഒരു സംരംഭത്തിന്റെ ആവശ്യകത കേരളത്തിലും അനിഷേധ്യമാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ വോഡം ഗവൺമെന്റിൽ തന്നെ എത്ര രൂപാമൂലമായി വേരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം തിരുവിതാംകൂറിലുള്ള എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും സെയിഫ് ടി ഫസ്റ്റ് എന്ന വിഷയം പുതുതായി ആരംഭിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് ഉദ്യുക്തരായതുകൊണ്ടും രക്ഷാകവലം ഒന്നാംപുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഉടൻതന്നെ അതിനെ എല്ലാ മലയാളം സ്കൂളുകളിലേയും ഉപയോഗത്തിനായി നിശ്ചയിച്ചതുകൊണ്ടും ഏർക്കെ അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ്.

പൊതുജനങ്ങളുടെ കഴോപ്പുപുവ്വമുള്ള സഹായസഹകരണങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ധാരാളമായി ഞങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുകയുണ്ടായി എന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഇവിടെ കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം അനുസ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

എന്നാൽ രക്ഷാകവലത്തിന്റെ ഒന്നാംപുസ്തകം മാത്രം കാണുവതെളായ പലക്കു പ്രത്യേകിച്ചു ചില വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തകന്മാർക്കും അല്പം

നിരോധം ഉണ്ടായത്. അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നവയെല്ലാം അതിൽ കണ്ടില്ല. കാണപ്പെട്ടവയ്ക്കുതന്നെ ഉപരി ക്ലാസുകളിലെ ഉപയോഗത്തിനനുസൃതമായ അഥവാ ഗൗരവം ഉണ്ടായിരുന്നുമില്ല. ഇതാണ് ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തിനിടയിൽ പലരിൽനിന്നും ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരാതി.

ബാലവിദ്യാർത്ഥികളുടെ പ്രായവും ധാരണാശക്തിയും പ്രധാനമായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടാണ് രജാകവചത്തെ വിഷയവിശകലനം ചെയ്തു പലഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവയിൽ ആദ്യപുസ്തകത്തെ ഞങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. രണ്ടാംക്ലാസിലേക്കു ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകത്തിൽ പരമീകരണയുക്തി മാത്രമേ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളൂ. വാചന ബാലമായ ഇന്നത്തെ രോഡുകളിൽ രണ്ടും മൂന്നും മൈൽ സഞ്ചരിച്ച് വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പോകേണ്ടിവരുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും, പ്രത്യേകിച്ചു രോഡരികിലുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ വിഷയം തന്നെയാണു പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ആവശ്യമുള്ളതെന്നു ഏവരും സമ്മതിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം. എന്നാൽ കന്നടപുസ്തകം മാത്രം കാലശേഷാവസ്ഥകൾക്കു പര്യാപ്തമാകുന്നില്ലെന്നുള്ള ഞങ്ങളുടെ ചുരുങ്ങിയ കാലത്തെ അനുഭവവും, ചുമതലയുള്ള ചില മാന്യ സുഹൃത്തുക്കളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളും അനുസരിച്ചാണ് മൂന്നും നാലും ക്ലാസുകളിലെ ഉപയോഗത്തിലേയ്ക്കായി രജാകവചം രണ്ടും മൂന്നും പുസ്തകങ്ങൾ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി ഇപ്പോൾ ബാലജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നത്.

വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനത്തിൽ പ്രായോഗികമായും അല്ലാതെയും വളരെ പഴക്കം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഏതാനും മാന്യസുഹൃത്തുക്കളുടെ ഉപദേശങ്ങളും നിർദ്ദേശങ്ങളും ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു മാർഗ്ഗദായകങ്ങളായിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളപരമാർത്ഥവും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം, }
22-8-1935. }

പ്രസാധകൻ.

5-18

നമ്പ്യാ

രക്ഷാകവചം

പുസ്തകം III

i. രോഗങ്ങളും അവയുടെ ഹേതുക്കളും.

ഇനിയും നമുക്കു ചിന്തിക്കുവാനുള്ളത് രോഗങ്ങളും അവയുടെ ഹേതുക്കളും എന്ന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചാണ്. മനുഷ്യശരീരത്തെ ഒരു യന്ത്രത്തോടു് ഉപമിക്കാവുന്നതാണ്. പല പല അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ യന്ത്രങ്ങൾ കൂട്ടി ചെടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ യന്ത്രവിശേഷമാണ് മനുഷ്യശരീരം. അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഘടകത്തിനു കേടു സംഭവിക്കുമ്പോൾ അതു പ്രവൃത്തിരഹിതമാകുന്നു. ഇങ്ങിനെ

ശരീരത്തിൽ നിരന്തരം ജോലി ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗം പ്രവൃത്തിശൂന്യമാകുമ്പോഴാണ് ആ ശരീരത്തിന് രോഗം ബാധിച്ചുവെന്ന് നാം പറയുന്നത്. ഈ വക രോഗങ്ങൾ മിക്കവാറും ദിനചര്യയുടെ ദുഷ്ടതകൊണ്ടും ചുറ്റുപാടുകളുടെ മാലിന്യകൊണ്ടും രോഗ ഫേതുക്കളായ അണുക്കൾ സംക്രമിച്ചുമാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. ഈ മൂന്നു സംഗതികളിലും നാം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധ പതിച്ചാൽ ഏറക്കുറെ അരോഗഗാത്രന്മാരായിത്തന്നെ കഴിക്കാവുന്നതാണ്.

അനാരോഗ്യപ്രദമായ ദിനചര്യ രോഗഫേതുക്കമാണെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ദിനചര്യയിൽ സർവ്വപ്രധാനമായി ശ്രദ്ധപതിക്കേണ്ടത് ആഹാരം, ശുചിത്വം, നിദ്ര, വ്യായാമം, വിശ്രമം എന്നിവകളിലാണ്.

ആഹാരം. അഗതികളായ ചിലകുട്ടികൾ വല്ലപ്പോഴും കിട്ടുന്ന രുചികരമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ അത്യാർത്തിയോടുകൂടി അമിതമായി ഭക്ഷിക്കുന്നത് നിങ്ങളിൽ പലരും കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഈ സ്വഭാവം വളരെ അപകടകരമാണ്. അമിതഭക്ഷണം ദഹനശക്തിയെ മന്ദീകരിക്കുകയും തന്നിമിത്തം കഠിനരോഗങ്ങൾക്ക് കാരണമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അതുപോലെതന്നെ അസമയങ്ങളിലും ക്രമരഹിതമായുള്ള ഭക്ഷണവും അഗ്നിമാദ്യത്തിനും ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നതാണ്. നാം ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ 'മതി' എന്നൊരു തോന്നൽ താനേ ഉണ്ടാകാറുണ്ടല്ലോ. അപ്പോഴാണ് ആഹാരം നിറുത്തേണ്ട സമയം. എത്രതന്നെ രുചികരവും ആകർഷണീയവുമായ സാധനങ്ങളെ

ളായിരുന്നാലും പിന്നീട് യാതൊരു കാരണവശാലും ഭക്ഷി
ച്ചുകൂടാ.

ദിവസത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതും
അനാരോഗ്യപ്രദമാണ്. രാവിലെ കാപ്പി, പത്തുമണിക്ക്
കഞ്ഞി, ഉച്ചയ്ക്കു ഊണ്, നാലുമണിക്കുകാപ്പി, രാത്രി ഊണ്,
കിടക്കുന്നസമയത്തു പാല് ഇങ്ങിനെ പ്രതിദിനം അറുപതുപ്രാവശ്യം
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ധനസ്ഥിതിയും
അന്തസ്സം അനുസരിച്ച് അവശ്യം അനുഷ്ഠേയമായ ഒരുകാര്യ
മായും അതുതന്നെ അഭിമാനകരമായും വിചാരിക്കുന്നവരു
ണ്ട്. ഇത് അജ്ഞതയുടെ പാരമ്യംകൊണ്ടാണെന്നേ പറയു
വാനുള്ളൂ. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ സാധാരണരീതി ദിവസം മൂന്നു
നേരം അഹാരമാണ്. രാവിലെ (കഞ്ഞി) ലഘുഭക്ഷണ
മാണ് വേണ്ടത്. രാത്രിയിൽ നിദ്രാസമയത്തു് മറ്റു അവയ
വങ്ങൾക്കെന്നതുപോലെതന്നെ ദഹനേന്ദ്രിയത്തിനും വിശ്ര
മം അവശ്യമാണ്. വിശ്രമത്താൽ മന്ദിച്ചിരിക്കുന്ന ദഹ
നേന്ദ്രിയത്തിന് ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ ജോലി കൊടുക്കുക
യാണു് ഗുരുതരമായ ഭക്ഷണം രാവിലെ കഴിക്കുന്നതുകൊ
ണ്ടു് നാം ചെയ്യുന്നത്. ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ ജോലി
ചെയ്യിക്കുന്നതായാൽ യന്ത്രത്തിനു കേടു പറുമെന്നുള്ളതു്
തീച്ചയാണല്ലോ. തന്നെയുമല്ല ശരീരം പ്രവൃത്തിചെയ്യു
മ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ ശക്തി വ്യയചെയ്യേണ്ടതായും
തന്നിമത്തം ശരീരതന്തുക്കളെ ക്ഷീണിപ്പിക്കേണ്ടതായും വരി
കയുള്ളൂ. നിദ്രാസമയത്തു് സകല അവയവങ്ങളും വിശ്രമി
ക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ശരീരത്തിനുള്ള ശക്തി അധികം ക്ഷയിച്ചി
രിക്കുവാനും തന്തുക്കൾക്കു് ക്ഷീണം സംഭവിച്ചിരിക്കുവാനും
ഇടയില്ല. തന്നിമിത്തം പ്രഭാതത്തിൽ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ

വഴി പുതിയ ശക്തിയെ നാം അധികമായി ശരീരത്തിനു പ്രദാനംചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

പകൽ അലപാനത്തിനുള്ള സമയമാണ്. പണി ചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ശരീരത്തിന് ഗുരുതരമായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വഴി പുതിയ ശക്തി ധാരാളം ലഭിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. ദഹനേന്ദ്രിയവും അപ്പോൾ പ്രവൃത്തിശക്തമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് 'ഉച്ച ഭക്ഷണം ഗുരുതരമായിരിക്കണമെന്ന് നിഷ്കഷിച്ചിരിക്കുന്നത്'.

രാത്രികാലങ്ങളിൽ ഗുരുതരമായ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരും ലഘുഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. തുടർച്ചയും ശക്തിമത്തമായ ജോലി ആക്കായാലും ഏതു അവയവത്തിനായാലും ഹാനികരമാണല്ലോ. അതിനാൽ മറ്റു സമയങ്ങളിൽ തുടർച്ചയായി വേലചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചിരിക്കുന്ന ദഹനേന്ദ്രിയത്തിനു ന്യായമായ വിശ്രമം നിദ്രാവേളയിലെങ്കിലും നാം അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. തന്നിമിത്തം രാത്രികാലങ്ങളിൽ ലഘുഭക്ഷണമാണ് ആദരണീയമെന്നതിനു സംശയമില്ല.

അതിഭക്ഷണം ആരോഗ്യത്തേയല്ല അനാരോഗ്യത്തെയാണ് പ്രദാനംചെയ്യുന്നതെന്നും ദിവസം രണ്ടുനേരത്തെ അഹാരം കൊണ്ടുമാത്രം ഒരുവൻ ആരോഗ്യസമ്പന്നനായി കഴിയുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുമുള്ള തത്വം നിങ്ങൾ പ്രത്യേകം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്. അപ്പമാത്രമല്ല മനുഷ്യനെ ജീവിപ്പിക്കുന്നത്. ഭക്ഷിക്കുന്നതിനായി ജീവിക്കുകയല്ല മനുഷ്യധർമ്മം. പ്രത്യേക, ജീവിക്കുന്നതിനായി മാത്രമേ നാം ഭ

ക്ഷിക്കാവു. എന്നാൽ പലവിധരോഗങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്ക് വിമുക്തി ലഭിക്കുന്നതാണ്.

ഉപവാസം പല രോഗങ്ങൾക്കും ഒരു ദിവ്യഔഷധമാണ്. രോഗത്തിനു പ്രതിവിധിയായിട്ടല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും മാസത്തിൽ ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം ഉപവസിക്കുന്നത് ആരോഗ്യപ്രദമാണ്.

അമിതാഹാരം പോലെ തന്നെ വജ്ജിക്കേണ്ട ഒരു സംഗതിയാണ് അകാലത്തുള്ള ഭക്ഷണവും. ഏതു സംഗതിയിലും ഒരു അടുക്കം ക്രമവും ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ പരിശീലിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ആഹാരാദി സംഗതികളിലും കഴിവുള്ളവർ ചില സമയക്ലിപ്തമെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടതും അതനുസരിച്ച് കൃത്യസമയങ്ങളിൽ തന്നെ ആഹാരം കഴിക്കേണ്ടതും അത്യാവശ്യമാണ്.

ഭക്ഷണത്തിന്റെ എണ്ണം കുറയ്ക്കുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ ആഹാരസാധനങ്ങളുടെ തരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ഇന്നതേ ഭക്ഷിക്കാവൂ എന്നുള്ള നിഷ്ഠ നന്നല്ല. പലവിധവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ ആഹാരം കൊണ്ട് വായുടെ രുചി മാത്രമല്ല ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. ശരീരപോഷണത്തിനു കൊഴുപ്പ്, റബ് (Starch) പഞ്ചസാര, ഉപ്പ് ഇങ്ങനെ പല സാധനങ്ങൾ ആവശ്യമാണ്. ഓരോ സാധനത്തിനും ഓരോ പോഷകാംശമായിരിക്കും കൂടുതലായി കാണുക. ഉദാഹരണമായി നമ്മുടെ പ്രധാന ആഹാരസാധനമായ ചോറിൽ അധികമായുള്ളത് റബ്ബറാണ്. മാംസത്തിൽ കൊഴുപ്പും മധുരക്കിടങ്ങിൽ പഞ്ചസാരയും അധിക

മുണ്ട്. ഈ വക സാധനങ്ങൾ എല്ലാം കൂടിയെങ്കിൽ മാത്രമേ നമ്മുടെ ആരോഗ്യം പരിപൂർണ്ണമായിരിക്കുകയുള്ളൂ. അതിനാൽ മരച്ചീനിയും പനന്റും ഭക്ഷിക്കുന്നത്, പാലും ഇറച്ചിയും കഴിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ ഉപയോഗപ്രദവും അഭിമാനകരവുമാണെന്നുള്ള ഒരു ബോധം നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്.

ശുദ്ധജലം ധാരാളമായി കുടിക്കുന്നത് നല്ലതാണ്. ലഹരിസാധനങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായും മറ്റുമുള്ള വിധത്തിൽ നമ്മെ ദരിദ്രരാക്കുക മാത്രമല്ല ആരോഗ്യസംബന്ധമായ വിധത്തിലും അവ നമ്മെ നീലന്മാരാക്കുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ ലഹരിസാധനങ്ങൾ യാതൊരു കാരണവശാലും ഉപയോഗിച്ചു ശീലിക്കരുത്.

ആഹാരം

(കേക)

ജീവനെ രക്ഷിക്കുവാൻ ഭക്ഷണം വേണം; നമ്മൾ കേവലം ഭക്ഷിക്കാനായ് ജീവിക്കേണ്ടവരല്ല. വല്ലതും കുറെത്തിന്നു വീർപ്പിടും വയറിനു നല്ലകാലമുണ്ടാകില്ലെപ്പോഴും രോഗം തന്നെ. ഹിതവും മിതവുമായുള്ളൊരാഹാരം നമ്മൾ പതിവായ് നേരം തെറ്റാതെക്കൊൾകവേണം എന്നും കാലമില്ലാത്തുള്ളപ്പോൾ ഭക്ഷിക്കുന്നവക്ത്രം- വേലയില്ലല്ലോ വൈദ്യസേവയല്ലാതെ സഭാ- ഇരയും വിഴുങ്ങിക്കൊണ്ടുരഗം കിടക്കും പോൽ നരന്മാരല്ലോ ചിലർ വയറാലുഴയുന്നു. എപ്പോഴുമുദരത്തെ പുഷ്പിയായ് നിറയ്ക്കാതെ വസ്ത്രതിനോളം ഇണം മരൊന്നില്ലാത്തീടണം. അർദ്ധമന്നത്താൻ; ചെമ്മുക്കൊണ്ടു കാൽബ്ഭാഗംവയർ

നിത്യവും നിറയുക, കാൽഭാഗം കിടക്കട്ടെ.
അല്ലെങ്കിൽ കണക്കറ്റ ദുർഘടമുണ്ടാം; സുഖം
തെല്ലവേണമോ നിങ്ങളുടേതും ശ്രദ്ധിക്കുവിൻ.

ശുചിത്വം. ഇന്ത്യാക്കാർക്ക്, പ്രത്യേകിച്ചുകേരളീയർക്ക്,
പ്രശംസനീയമായുള്ള ഒരു ഗുണമാണ് ശുചിത്വം. ദിവസ
വും കുളിച്ചു വസ്ത്രങ്ങൾ അടിച്ചു നന്നാക്കുവാനായിത്തന്നെ
രോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന് അനിവേദ്യമായ ഒരു സംഗതി
യാകുന്നു. അലുപാനിച്ചു വിയർത്ത് ദോഷത്തു പിടിച്ചിരിക്കു
ന്ന അഴുക്കും ചളിയും അപ്പപ്പോൾ കഴുകിക്കളയാതിരു
ന്നാൽ അസഹ്യമായ ദുർഗ്ഗന്ധമുണ്ടാകുമെന്നുമാത്രമല്ല അഴുക്കു
കയറി രോഗകൃപങ്ങൾ അടയുകയും തന്നിമിത്തം പലവിധ
രോഗങ്ങൾക്കു നാം വിധേയരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാ
ണ്. ദിവസവും രണ്ടുനേരം രാവിലെയും വൈകുന്നേരവും
കുളിക്കുന്നത് ഏറ്റവും നല്ലതാണ്. അതിനു സൗകര്യപ്പെ
ടാത്തവർ ഒരു നേരമെങ്കിലും കുളിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യ
മാകുന്നു. പ്രഭാതസ്നാനമാണ് ഏറ്റവും അഭിലഷണീയ
മായുള്ളത്.

ചിലർ ചൂടു വെള്ളത്തിൽ കുളിക്കുന്നവരും മറ്റു ചി
ലർ പച്ചവെള്ളത്തിൽ കുളിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. രണ്ടിനും ഭൂ
ഷ്യമൊന്നുമുണ്ടെന്നു പറയാനില്ല. ചൂടുവെള്ളം ദോഷ
ത്തെ കൂടുതൽ ശുചിയാക്കുന്നു. പച്ചവെള്ളമാകട്ടെ ദോഷ
ത്തിനു കൂടുതൽ ഉന്മേഷത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഇതാ
ണ് ഇവ തമ്മിലുള്ള പ്രധാനവ്യത്യാസം. എങ്കിലും പച്ച
വെള്ളത്തിൽ കുളിയാണല്ലോ ശ്രമം കുറഞ്ഞത്. അതി
നാൽ കുട്ടികൾ എപ്പോഴും പച്ചവെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കു
ന്നതിനു പരിശീലിക്കേണ്ടതാണ്.

നിദ്ര. നിദ്ര ശരീരത്തിനു വിശ്രമത്തിനുള്ള സമയമാണെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞുവല്ലോ. വിശ്രമരഹിതമായ ആലോചനം ആപൽക്കരമാകയാൽ പ്രകൃതിദത്തമായിത്തന്നെ ശരീരത്തിനു വിശ്രമം ലഭിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. സ്വാഭാവികമായ ആ വിശ്രമത്തെ ബലംപ്രയോഗിച്ചു നിഷേധിക്കുന്നപക്ഷം ശാരീരികയന്ത്രങ്ങൾക്കു് അമിതജോലിമൂലം കേടുപറ്റുകയും അവ നിരുപയോഗമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അത്യാലോചനംകൊണ്ടു് പല മഹാരോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടു്. കുട്ടികൾ പ്രതിഭിനം എടുമണിക്കൂർ എങ്കിലും നിദ്രചെയ്യേണ്ടതാണു്. നേരത്തെ കമ്പതുമണിക്കത്തന്നെ ഉറങ്ങുകയും രാവിലെ അഞ്ചുമണിക്കുന്നതുകയും ചെയ്യണം. അധികം രാവായി ഉറങ്ങുന്നതും പുലർന്നതന്നതും ആരോഗ്യപ്രദമല്ല. പരീക്ഷയടുക്കുമ്പോൾ രാത്രി അധികസമയം ഉറക്കമൊഴിച്ചിരുന്നു വായിക്കുന്ന ചില വിദ്യാർത്ഥികളുണ്ടു്. ആ സമ്പ്രദായം ശരീരത്തെ ക്ഷയിപ്പിക്കുമെന്നു മാത്രമല്ല ബുദ്ധിയെ മന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും.

നിദ്ര

(തുള്ളൽ)

നിദ്രയേപ്പോലില്ലാഗ്രഹം; ജീവികൾ
നിദ്രയില്ലെങ്കിൽ ക്ഷണത്തിൽ നശിച്ചിടം.
വേലയെടുത്തു പകൽ നാം തളരുന്നു
കാൽകരങ്ങൾക്കു ചൈതന്യം കറയുന്നു.
പോകുന്നിതോജസ്സു, മന്ദത നമ്മളെ-
പ്പാകപ്പെടുത്തിക്കുതിരുകേറീടുന്നു.
ഈവിധം ദോഷങ്ങൾ തീർത്തുണർവ്വേകുന്ന
രാവിന്റെ മഹാത്മ്യമാക്കു വർണ്ണിച്ചിടാം
നിദ്രാസുഖംപോലെ മരൊരു സുഖവും

നിശ്ചയം ജീവിക്കുകയില്ല നിനയ്ക്കുകിൽ.
 നിശ്ചയിക്കുമായെങ്കിലലസത
 ഭദ്രം! നമുക്കു വിപൽക്കരമായിടും.
 നിദ്രകാഞ്ഞുപോയെങ്കിലൊരുവിധം
 മത്തു നമ്മെപ്പിടികൂട്ടമറിയുക.
 നേരമറിഞ്ഞുറങ്ങിടണം ചിന്തയെ
 ഭൂതരൂപജിഹ്വ ശയ്യയിൽ വീഴണം.
 നിങ്ങളുറങ്ങാൻ കിടക്കണം, അല്ലാതെ
 നിങ്ങൾ കിടന്നുറങ്ങിടരുതെപ്പൊഴും.
 മൂവനിനേരത്തുറങ്ങുന്ന മൂഢൻ തൻ-
 ഭാവി ഭയങ്കരമായിച്ചമഞ്ഞിടും.

വ്യാനാമം. വ്യാനാമമാണ് ആരോഗ്യസമ്പാദന
 ണ്തിനും സംരക്ഷണത്തിനും അത്യാവശ്യമായ മറ്റൊരു സം-
 ഗതി. പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ ദേഹാലോചനം കൊണ്ടുമാത്രം
 ഉപജീവനം ചെയ്തിരുന്ന മനുഷ്യൻ മറ്റുതരത്തിലുള്ള വ്യാ-
 നാമങ്ങൾക്ക് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇന്നാ-
 കട്ടെ മനുഷ്യന്റെ പ്രവർത്തന പദ്ധതികൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ട
 തോടു കൂടി അവന്റെ പ്രയത്നം മിക്കവാറും ബുദ്ധി കൊണ്ടും
 മനസ്സുകൊണ്ടും മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വിദ്യാർത്ഥികൾ
 ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മുതലായവർ ദിവസത്തിൽ അധികസമ-
 യവും ഒരേ ഇരപ്പിലിരുന്നു ജോലി ചെയ്യുന്നവരാകയാൽ
 അവർക്കു കായികമായി യാതൊരു വ്യാനാമവും അതിൽനിന്നും
 ലഭിക്കുന്നില്ല. ഈ ന്യൂനതയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനാണ്
 പന്തുകളി മുതലായ കൃത്രിമവ്യാനാമങ്ങൾ നടപ്പിലാക്കിയി-
 രിക്കുന്നത്. ശരീരംകൊണ്ടുള്ള അലോചനം ദീർഘമായു-
 സ്സിനെ പ്രഭാവം ചെയ്യുകയും ജര, നര മുതലായ വികൃതാ-
 വസ്ഥകളിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും സാധാരണ
 രോഗങ്ങൾക്കു നമ്മെ വിധേയരാക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുമെ

നുള്ളതിലേയ്ക്ക് നിത്യം കായതേരം ചെയ്തു ജീവിക്കുന്നവരായ പുലയർ, പറയർ മുതലായ അപരിഷ്കൃതജാതികളുടെ അനുഭവം നമുക്കു മതിയായ ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. വ്യായാമംകൊണ്ടു നല്ല ദാർഢ്യം വന്നിട്ടുള്ള ദേഹത്തിൽ രോഗബീജങ്ങൾക്കു കടന്നു പറുന്നതിനും കടന്നു പറിയാൽതന്നെ അവിടെ ജീവിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതല്ല. വ്യായാമമില്ലാതെ ബലഹീനമായ ദേഹത്തെയാണ് രോഗദേഹതൃക്കളായ അണുക്കൾ സദാ അക്രമിച്ചുടീപെടുത്തുന്നത്.

വ്യായാമം

(വഞ്ചിപ്പാട്ട്)

ഇരുന്നീടുമിരിപ്പുവിട്ടൊരിടത്തു മിറങ്ങാത്ത
നരരുണ്ടു ചിലർ; കഷ്ടം ദുഷ്ടേന്ദ്രുകൾ.
അവരിയുന്നതില്ല വ്യായാമത്തിൻ ഗുണം തെല്ല-
മവരിയുന്നില്ല തലാഗതംപോലും.
സുഖംകൊതിക്കുന്നു നമ്മളെന്നാൽ ചെയ്തേതിരു ദേഹ-
സുഖാർത്ഥമായ് വ്യായാമത്തെപ്പതിവായ്ത്തന്നെ.
നടക്കുക, ചാടിയോടിക്കളിക്കുക, നീറിൽ നീന്തി-
ത്തടിക്കുക വിയർപ്പെ നിങ്ങൾതന്ദ്രേഹം.
വ്യായാമമാണായുസ്സിനെ നീലനിത്തുന്നതും നമ്മെ
നയിച്ചിടുന്നതും സുഖഭൂതി കൈക്കൊൾവാൻ.
രോഗംകൂടാതെലകത്തിൽ ജീവിക്കേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ
വേഗം തയ്യാറായിടുവിൻ വ്യായാമം ചെയ്യാൻ.
അതിവ്യായാമത്താൽ രോഗമനേകമുണ്ടാകുമെന്നു
മതിമാന്മാർ ചൊൽവതേതും വിസ്മരിക്കാല്ല.
ശ്രദ്ധവേണംകൃത്യനിഷ്ഠവേണംവ്യായാമത്തിൽ, എന്നാൽ
സിദ്ധിച്ചിടമതുകൊണ്ടു ചിന്തിതമെല്ലാം.

വിശ്രമം. അലുപാനിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടവനായ മനു-
ഷ്യനു പ്രകൃതിതന്നെ വിശ്രമം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മുൻപു

പറഞ്ഞുവല്ലോ. ബുദ്ധികൊണ്ടായാലും മനസ്സുകൊണ്ടായാലും ശരീരംകൊണ്ടായാലും ജോലിചെയ്യുന്ന ഒരുവനു ന്യായമായ വിശ്രമം ലഭിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ആരോഗ്യം താനേ നശിക്കയും പലവിധമായ രോഗങ്ങൾക്കും കടശി അകാലമരണത്തിനും അവൻ പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. കുട്ടികളുടെ ശരീരവും ബുദ്ധിയും ഇളതാണ്. അതിനാൽ തുടച്ചയായ ജോലി നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിന് ഹാനികരമായിരിക്കും. ജോലി ചെയ്യുവാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തു ജാഗ്രതയായി ജോലിചെയ്യുകയും, കളിക്കുന്നതിനുള്ള സമയത്തു കൃത്യമായി കളിക്കുകയും, വിശ്രമത്തിനുള്ള സമയത്തു പൂർണ്ണമായി വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുകയാകുന്നു ആരോഗ്യസംരക്ഷണത്തിന് ഏറ്റവും പഠിതമാകും.

വിശ്രമം

(മഞ്ജരി)

വിശ്രമമെന്നുള്ള മൂന്നക്ഷരമൊരു
വിശുദ്ധമന്ത്രമാണെന്നറിവിൻ.
അശ്രാന്തയത്നത്തിൽ ഭോഷണത്തിൽ വാൻ
വിശ്രമമൊന്നിനേ ശക്തിയുള്ള.
എത്രനേരം ശ്രമം ചെയ്യുന്നു, വിശ്രമ-
മത്രയും നേരമപരിഹാരം.
ഒന്നു നമുക്കു തരുന്ന തളർച്ച മ-
റ്റൊന്നു തളന്നിരുന്മേക്കുഭാവം.
ആരോഗ്യമുറിക്കുകുന്നിതൊ, നന്യ-
മാരോഗ്യം നമ്മളിൽ ചേർത്തിടുന്നു.
നിജ്ജീവമാക്കുന്നു നമ്മളെയെന്നന്യ-
മജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നു ചൈതന്യത്താൽ.
വിശ്രമമീശ്വരൻ തന്നോരനഗ്രഹം
വിശ്രമം ജീവിതസാരമല്ലോ.

ദിനചര്യയിൽ മേൽപറഞ്ഞ സംഗതികൾ നിയുക്ത യോദ്ധ്യർ കാക്കുന്നപക്ഷം നമുക്കുണ്ടാകുന്ന സുഖക്കേടുകളിൽ എഴുപത്തഞ്ചു ശതമാനവും ഭൂരികരിക്കാവുന്നതാണ്.

ii പരിസരപ്രദേശങ്ങളും രോഗവും.

കൊതുക്. നാം നിത്യം സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലവും പരിസരങ്ങളും മലിനരഹിതമായി സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ തന്മൂലം പല മഹാരോഗങ്ങളും നമ്മെ ബാധിക്കുന്നതാണ്. വീടുകളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കുഴികളിലും പൊട്ടിയ പാത്രങ്ങളിലും വെള്ളം കെട്ടിനില്ക്കുന്നത് നിങ്ങൾ സാധാരണ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണല്ലോ. ഇങ്ങിനെ കെട്ടിനില്ക്കുന്ന വെള്ളത്തിൽനിന്നുമാണ് കൊതുക്കുണ്ടാകുന്നത്. കൊതുക് അധികമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പനി താനേ സംക്രമിക്കുന്നതാണ്. അതെങ്ങിനെ എന്നു പറയാം. പനിയുള്ള (സൂമോണിയാ- ചക്രപ്പൻ) ഒരുവന്റെ ദേഹത്തുനിന്നും രക്തപാനം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ രക്തത്തോടുകൂടിത്തന്നെ രോഗമോതുവായ ബീജങ്ങളും (അണുക്കളും) കൊതുക് വലിച്ചെടുക്കുന്നുണ്ട്. അനന്തരം രോഗമില്ലാത്ത ഒരുവനെ അതു സമീപിക്കുന്നു. കൊതുക് ശരീരത്തിൽ ഇരുന്നിട്ട് കുഴൽപോലെയുള്ള അതിന്റെ കൊമ്പിനെ ശരീരത്തിൽ കുത്തിയിറക്കിയിട്ടാണല്ലോ രക്തം വലിച്ചെടുക്കുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ തൊലി അത്രേ നിലയിൽ തുളയ്ക്കത്തക്കവണ്ണം കൊതുകിന്റെ കൊമ്പിനു അത്രതന്നെ ശക്തിയില്ല. അതിനാൽ ശരീരത്തിൽ ഇരുന്നുകഴിഞ്ഞാലുടനെ അതിന്റെ വായിൽനിന്നും ഒരു വക

ഭാവകം നമ്മുടെ തപസ്സിൽ വീഴുന്നു. ഈ ഭാവകം പുരള
 നതോടുകൂടി തൊലിയുടെ കാര്യവും കറയുകയും കൊതുകി
 ന്റെ തുമ്പിക്കെ നിഷ്പ്രയാസം ഉള്ളിൽ കടക്കുകയും
 ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ശരീരത്തിൽ വീഴുന്ന ഭാവകത്തിൽ
 തന്നെ അതു നേരത്തെ രക്തപാനം ചെയ്ത രോഗിയിൽനി
 ന്നും സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ള അണുക്കൾ കലർന്നിരിക്കും. രക്തം
 ക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞു കൊതുക് പോയ്ക്കഴിയുമ്പോൾ ആ സൂഷി
 രത്തിൽകൂടി മുൻപറഞ്ഞ അണുക്കൾ അകത്തു കടന്നു രക്ത
 ത്തിൽ കലരുന്നു. ഇങ്ങനെയാണ് കൊതുക് ന്യൂമോണി
 യാ എന്നു പറയുന്ന പനിവേ പടർത്തുന്നത്. വീട്ടിന്റെ
 ഉമ്മറത്തു ഒരു ചിരട്ടയിൽ കെട്ടിക്കിടന്ന നാഴി വെള്ളമാണ്
 ഒരു വന്റെയോ ചിലപ്പോൾ പലരുടെതന്നെയുമോ ജീവഹാ
 നിക്കു കാരണമായതെന്നു അറിഞ്ഞാൽ ആ മലിനജലം കെ
 ട്ടിനില്ലാതെ സൂക്ഷിക്കാത്തവരുണ്ടോ? പക്ഷെ അത് അറി
 യണം. അതുകൊണ്ടുണ്ടാകാവുന്ന വിപത്തു എത്രതരതരമാ
 എന്നു നിങ്ങൾ മറുത്തുവരേയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാ
 കണം.

ഈച്ച. അതുപോലെ തന്നെ എച്ചിലുകളും മറ്റു
 അഴുക്കുസാധനങ്ങളും മണ്ണിൽ ക്ഷിച്ചുമുടാതെ മുററത്തും
 വരാന്തകളിലും മറ്റും വിതറി ഇട്ടുനനുക്കൊണ്ടാണ് വീടുകളിൽ
 ഈച്ച പെരുകുന്നത്. ഈ ഈച്ചകളും മറ്റൊരു
 മഹാരോഗത്തിന്റെ പ്രേഷിതരാണ്. ടൈഫോയിഡ്
 (സന്നിപാതജ്വരം) എന്നൊരുതരം പനിയെപ്പറ്റി നി
 ങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഈ രോഗത്തിന്റെ അണുക്കൾ
 ആഹാരസാധനങ്ങൾ വഴിയാണ് മനുഷ്യന്റെ ഉള്ളിൽ

പ്രവേശിക്കുന്നത്. ഈ വക അണക്കെട്ടെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ദേഹത്തും, ആഹാരസാധനങ്ങളിലും വന്നിരുന്ന് വിനാശബീജങ്ങളെ വിതയ്ക്കുന്ന അന്തകകീകരന്മാരാണ് ഈ ചുകർ. ഇക്കൂട്ടരെ വീടുകളിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നത് അവിടെയുള്ള എച്ചിലുകളും മറ്റു മലിനസാധനങ്ങളുമാണതാനും. വീടുകളേയും പരിസരങ്ങളേയും ശുദ്ധിയായി സൂക്ഷിക്കുന്നപക്ഷം ഈ ചുകളുടേയും തദ്പരാ അവ മൂലമുള്ള രോഗത്തിന്റേയും വൈഷമ്യങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്കു രക്ഷപെടാവുന്നതാണ്.

കൊക്കപ്പഴ്. നാട്ടിൽ പുറങ്ങളിൽ മലവിസർജ്ജനത്തിനു സാധാരണ പറമ്പുകളിലുള്ള വെളിംപ്രദേശങ്ങളാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരിക. കുട്ടികളെ ദൂരസ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി മലവിസർജ്ജനം ചെയ്യിക്കുന്നതിലുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൊണ്ട് വീടിന്റെ ഉമ്മറപ്രദേശങ്ങളിൽ മലമൂത്ര വിസർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതിന് അവരെ സാധാരണമായി അനുവദിക്കാറുണ്ട്. ഈ സമ്പ്രദായം വളരെ അപകടകരമാണ്. കൊക്കപ്പഴ് എന്നൊരു പുതിയ രോഗത്തെപ്പറ്റി കുറഞ്ഞൊരു കാലമായി നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കുമല്ലോ. എന്നാൽ ഇതൊരു പുതിയ രോഗമല്ല. ശരീരത്തിലെ രക്തം വറ്റിച്ച് വരട്ടി മനുഷ്യനെ നിർജീവനാക്കുന്ന ഈ രോഗം മുൻപുണ്ടായിരുന്നു. ഇതിനെ പിത്തമെന്നാണ് നാടുകാർ ഈയിടെവരെ പ്രാപ്യാനിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ മനുഷ്യനെ രക്തശൂന്യനാക്കുന്ന ഈ മഹാവ്യാധിക്കു കാരണഭൂതൻ കൊക്കപ്പഴ്വാണെന്നുള്ള പരമാത്മം ഒരു അമേരിക്കൻ സായിപ്പുവന്നു പറഞ്ഞതിൽ പിന്നീട് ഈയിടെമാത്രമേ നമുക്കു

മനസ്സിലായുള്ളൂ. ഈ കൊക്കപ്പുഴ മലത്തിൽ നിന്നുമാ
 ണ് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ സംക്രമിക്കുന്നത്. കൊക്ക
 പുഴവിന്റെ ഉപദ്രവമുള്ളവർ മലവിസജ്ജനം ചെയ്യുന്ന
 തോട്ടകൂടിത്തന്നെ അവയുടെ ധാരാളം മുട്ടകൾ പുറത്തുവരി
 കയും അവ അവിടെ കിടന്നു വിരിഞ്ഞു പെരുങ്കുകയുമാണു
 ചെയ്യുന്നത്. നഗ്നമായ കണ്ണുകൾക്കു ഗോചരമല്ലാത്തവി
 ധത്തിൽ ഇവ അത്ര സൂക്ഷ്മജീവികളാണ്. അതിനാൽ ആ
 പത്ശങ്കകൂടാതെ സമീപിക്കുന്ന മനുഷ്യനെ പിടികൂടി
 കാൽ തുളച്ചു അകത്തു കടന്നാലും നാം അവക വിവര
 ങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അറിയുന്നില്ല. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ
 മാത്രം ഇവ പ്രവേശിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു കുറേദിവസത്തേയ്ക്കു
 അല്പം ചൊരിച്ചിലും നീർകെട്ടലും കണ്ടു എന്നു വരാം. ഇ
 തിനെയാണ് വളംകുടിക്കുക എന്നു നാം സാധാരണ പറ
 ഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇവ അകത്തു പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ
 കണക്കില്ലാതെ പെരുങ്കുമെങ്കിലും ഉള്ളിൽ കിടന്നു അവയു
 ടെ മുട്ടകൾ വിരിയുകയില്ല എന്നുള്ളതു വലിയൊരാശ്ചര്യ
 മാണു്. മുട്ടകളെല്ലാം മുൻപറഞ്ഞവിധത്തിൽ മലത്തോടു
 കൂടി പുറത്തേയ്ക്കു പോരുന്നതുകൊണ്ടു് വെളിയിൽനിന്നു മാ
 ത്രമേ അവയ്ക്കു ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ സാധിക്കുക
 യുള്ളൂ. അകത്തു കടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ വിദഗ്ദ്ധൻ കുടലിൽ
 കുടിച്ചു തുങ്ങിക്കിടന്നു് രക്തം കുടിച്ചു വററിക്കൊണ്ടു് ജോ
 ലി. ഇവ ധാരാളമായി ഉള്ളിൽ കടന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ കുട
 ലിൽ പ്രണപ്പെട്ട ചിലപ്പോൾ മലത്തോടുകൂടി രക്തവും പു
 റത്തു വരുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങിനെ ശരീരത്തിലെ രക്തം
 മുഴുവൻ കുടിച്ചു വററിക്കയും ക്രമേണ മനുഷ്യായുസ്സിനെ
 തന്നെ സംഹരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭയങ്കരന്മാരെ നാം

അല്പം സൂക്ഷിച്ചാൽ അകറ്റിനിറുത്താവുന്നതാണ്. മലവി
 സജ്ജനം ചെയ്യുന്ന വിഷയത്തിൽ നാം പ്രത്യേകം നിഷ്ക
 ഷ്ടിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ഇത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരാപത്തിലാ
 ണ് നാം സ്വയം ചെന്നു നിപതിക്കുന്നതെന്നു തീർച്ചയായും
 നിങ്ങൾ നേരത്തേ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കയില്ല. മേലാൽ
 നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം അയ്യപ്പനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്നേഹത്തെ
 പ്രതി എങ്കിലും മനുഷ്യസഞ്ചാരമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ മല
 വിസജ്ജനം ചെയ്യാതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷി
 ക്കണം. അഗാധമായ കിണറുകൾ കുഴിച്ചു മീതേ പലക
 പാകി കക്കുസായി ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ് കൊക്കപ്പുഴ
 സംഹാരകനായ സായിപ്പിന്റെ നിർദ്ദേശം. അതിനു തര
 പ്പെടാത്തവർ മനുഷ്യസഞ്ചാരമില്ലാത്ത കാടുകളോ മറ്റു
 വിജനപ്രദേശങ്ങളോ മാത്രമേ മലവിസജ്ജനത്തിനായി
 ഉപയോഗിക്കാവൂ. പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ രാത്രിസമയം
 റോഡരികിൽ മലവിസജ്ജനം ചെയ്യുക ചിലർക്കു സുഖകര
 മായി തോന്നാറുണ്ട്. എന്നാൽ തന്മൂലം സാധുക്കളായ
 പലരുടെ ജീവനെ പണയപ്പെടുത്തുകയാണ് അവർ ചെയ്യു
 ന്നതെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഈ അപരാധികൾ അറിയുന്നില്ല.

അണക്കളുടെ സംക്രമണം. രോഗികളുമായുള്ള സ
 മ്പർക്കംമൂലം അണക്കൾ സംക്രമിച്ചു് സാംക്രമികരോഗ
 ങ്ങൾ വ്യാപിക്കാവുന്നതാണ്. അന്ത്യന്റെ ജീവനെപ്പ
 ററി അല്പമെങ്കിലും അകാംക്ഷയുണ്ടെങ്കിൽ ഈ അപകടം
 കൂടാതെ കഴിക്കാവുന്നതാണ്. സാംക്രമികരോഗമുള്ളവർ
 കഴിവുള്ളിടത്തോളം മറ്റുള്ളവരുമായി സഹവസിക്കാതിരി
 ക്കുവാൻ നിഷ്കർഷിക്കണം. രോഗികൾ യാതൊരു കാര

ബവശാലും അന്യരമായി സഹശയനം ചെയ്തുകൊണ്ടു അന്യരെ സ്തർശിക്കുകയൊക്കെ ചെയ്യരുത്. രോഗമില്ലാത്തവരായിരുന്നാൽ തന്നെയും നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ സഹശയനം കൂടാതെ കഴിക്കുകയാണുത്തമം. സ്വന്ത മക്കളോ സഹോദരങ്ങളോ ആയിരുന്നാൽ തന്നെയും നിദ്രാവേളയിൽ അകന്നു കിടക്കേണ്ടതാണ്. നാം ഉൾപ്പെടുത്തുന്ന വായു വിഷസങ്കലിതമാണ്. അതു അതേരീതിയിൽ അന്യൻ ശ്വാസിക്കുവാൻ ഇടയാക്കുന്നത് അയാൾക്കു് ആരോഗ്യത്തിനു് ഹാനികരമാണ്.

കുഞ്ഞുകുട്ടികളെ ചുംബിക്കുക, ചിലപ്പോൾ തള്ളാൻ ചവച്ചു പാകപ്പെടുത്തിയ ആഹാരസാധനങ്ങൾ അവർക്കു കൊടുക്കുക മുതലായവ നാം വിചാരിച്ചിരിക്കാത്ത ദുരിതഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കും. നമുക്കു തന്നെ അറിയപ്പെടാതെ ഏതെല്ലാം രോഗങ്ങൾ നമ്മിലുണ്ടാവാം. മേൽപറഞ്ഞവിധം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പ്രേമഭാജനങ്ങളായ സന്താനങ്ങൾക്കും സഹോദരങ്ങൾക്കും നമ്മുടെ രോഗത്തെ വീതിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യുന്നത്.

ഇതുപോലെ തന്നെ ജനസഞ്ചാരമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു പൊതുനീരത്തുകളിൽ കഥം തുപ്പുന്നതും വളരെ അപകടകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണ്. ക്ഷയരോഗം ഏറിയകൂറും കഥത്തിൽ നിന്നുമാണ് മറ്റുള്ളവരിൽ സംക്രമിക്കുന്നത്. ഒരു ക്ഷയരോഗി തുപ്പിയ കഥത്തിൽ മറ്റൊരുവൻ ചവിട്ടുന്നതിനിടയായാൽ അയാളും ആ മഹാമാരിക്കുധീനനായി എന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാൽ മതി.

അതുപോലെതന്നെ തുമ്മുന്നതും ചുമയ്ക്കുന്നതും ചീറു ന്നതും മറും സമീപസ്ഥർക്കു അസഹ്യവും ഉപദ്രവവും ഉണ്ടാ കാത്തവിധത്തിലായിരിക്കണം. എപ്പോഴും തുവാലകൊണ്ടു മുഖം മറച്ചുകൊണ്ടോ തുവാല ഇല്ലാത്തവർ കൈകൊണ്ടുതന്നെ മുഖം മൂടിക്കൊണ്ടോ മാത്രമേ അളുക്കളുടെ ഇടയ്ക്കുവച്ചു തുമ്മുകയും ചുമയ്ക്കുകയും ചീറുകയും ചെയ്യാവൂ. തന്നി മിത്തം നമ്മുടെ രോഗബീജങ്ങളെ മറുത്തുവരിൽ സംക്രമിപ്പിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കാമെന്ന മാത്രമല്ല അന്യർക്കു അസഹ്യതയും വെറുപ്പും പരുത്താതെ കഴിക്കുകയും ചെയ്യാം.

വീടുകളിൽ കക്കൂസുള്ളവർ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതായ ഒരു പ്രത്യേകസംഗതിയുണ്ട്. ദിവസവും തേച്ചുകഴുകി വൃത്തിയാക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്ന കക്കൂസുകളിൽ കൊക്കുപ്പുഴുവിന്റെ വിഹാരം അധികമായുണ്ടാവാം. അതിനാൽ കാവിൽ ചെരിപ്പോ മെതിയടിയോ ഉപയോഗിക്കാതെ കക്കൂസിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതു നന്നല്ല. മറുത്തു മലിനബീജങ്ങളും കക്കൂസിലെപ്പോലെ ഇത്ര അധികമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന സ്ഥലം വേറെ ഇല്ല. ദുഷ്ടിഗോചരമല്ലാത്ത പല അണുക്കൾ അവിടെ വായുവിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടാവും. അതിനാൽ കക്കൂസിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ വാ തുറക്കുകയോ തുപ്പുകയോ ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. നാം തുപ്പുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ ഉമിനീർ പറിഞ്ഞുപോകാതെ ഒരു വക റെലുപോലെ താഴത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുപോകുന്നതും അവ ഇടയ്ക്കുവച്ചു മുറിഞ്ഞു ഉപരിഭാഗം വീണ്ടും നമ്മുടെ അധരത്തിൽ തന്നെ വന്നു പററുന്നതും നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ. വായുവിൽ അല്പസമയം വിഹരിച്ചിട്ടു വീണ്ടും

നമ്മുടെ വായിൽതന്നെ വന്നുചേരുന്ന ആ ഭാഗത്തിൽ കഷ്ടസിലുള്ള മലിനപൂണ്ണമായ വായുവിൽനിന്ന് പല അണുക്കളും കലർന്നിരിക്കാം. അവ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരിക്കുന്നതിനാണ് കഷ്ടസിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തുപ്പാതെ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞത്.

നമ്മുടെ വീടുകൾ കാരും വെളിച്ചവും കയറത്തക്കവിധത്തിൽ എപ്പോഴും സൂക്ഷിക്കുന്നതായിരുന്നാൽ അനാരോഗ്യദായകങ്ങളായ പല കാരണങ്ങളിൽ നിന്നും നമുക്കു രക്ഷപ്രാപിക്കാവുന്നതാകുന്നു. സൂര്യപ്രകാശവും ശുദ്ധവായുവും രോഗഹേതുക്കളായ അണുക്കളെ നമ്മുടെ ഗൃഹങ്ങളിൽനിന്നും വിട്ടുരത്താക്കുന്നു. അതിനാൽ ആരോഗ്യസ്വാഭനത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവയുടെ സൈപരമായ പ്രവേശനത്തിനു വീടുകളിൽ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതാണ്.

iii വിദ്യുത് ശക്തി (എലക്ട്രിസിറ്റി.)

എലക്ട്രിസിറ്റി അഥവാ വിദ്യുത് ശക്തി എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്താണെന്നു നിങ്ങളിൽ പലർക്കും അറിവുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ അടുത്ത ഭാവിയിൽതന്നെ തിരുവിതാംകൂറിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വൈദ്യുതശക്തി നടപ്പാക്കത്തക്കവിധത്തിൽ ഒരു പുതിയ പ്രസ്ഥാനം നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് സമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, അതിനേപ്പറ്റി കുട്ടികൾക്ക് സാമാന്യജ്ഞാനം എങ്കിലും ഇല്ലാതെയിരുന്നാൽ അപ്പോൾ നേരിടാവുന്ന വിപത്തുകൾ സീമാതീതമാ

യിത്തിന്റേക്കാവുന്നതുകൊണ്ടും, അപകടങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ അവശ്യം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട ചില കാര്യങ്ങളേപ്പറ്റിയാണ് അടുത്തതായി നിങ്ങളോടു പറയാൻ പോകുന്നത്.

വെഷകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഇടിയും മിന്നലും നിങ്ങൾക്കു സുപരിചിതങ്ങളാണല്ലോ. ഇടിവെട്ടി പല സ്ഥലങ്ങളിലും മരണം സംഭവിച്ചതായും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾക്കും ഗൃഹങ്ങൾക്കുതന്നെയും തീപിടിച്ചതായും നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇത് വിദ്യുച്ഛക്തിമൂലമാണു സംഭവിക്കുന്നത്. മിന്നൽ വിദ്യുത്ശക്തിയുടെ പ്രവാഹം മൂലമുണ്ടാകുന്ന വെളിച്ചമാണ്. ഈ പ്രകൃതിശക്തിയെ മനുഷ്യൻ യന്ത്രസഹായത്തോടുകൂടി സ്വാധീനമാക്കി പല വൻകാര്യങ്ങളും ഇപ്പോൾ സാധിച്ചുപോരുന്നുണ്ട്. വലിയ വലിയ യന്ത്രങ്ങൾ തിരിക്കുക വണ്ടികൾ ഓടിക്കുക എന്നുവേണ്ട പാചകവൃത്തിവരെയുള്ള പല ജോലികളും വിദ്യുത്ശക്തികൊണ്ട് മനുഷ്യൻ നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്. ഇത്രമാത്രം ക്ഷീയശക്തിയോടുകൂടിയ വിദ്യുത്തിനെ മനുഷ്യൻ അടക്കി ഭരിക്കുന്നു എങ്കിലും അതുവുമുള്ള വ്യാപാരങ്ങളിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധ പതിക്കാതിരിക്കുന്നപക്ഷം സമീപിക്കുന്നവരെ തൊടിയിടകൊണ്ടു ചൂട്ടു ചാവലാക്കുന്നതിനും അതിനു സാധിക്കുന്നതാണ്. വിദ്യുത്ശക്തിയെ ക്രമമായി നിയന്ത്രിക്കുകയും കരുതലോടുകൂടിമാത്രം അതുമായി ഇടപെടുകയും ചെയ്യാതിരിക്കുന്നപക്ഷം ഒന്നോ പത്തോ ജീവനെ മാത്രമല്ല സർവ്വലോകത്തെയും സംഹരിക്കുന്നതിന് അതിനു നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും.

മേല്പറഞ്ഞതിൽനിന്നും വിദ്യുത്ശക്തിയുടെ ഭയങ്കര സ്വഭാവം നിങ്ങൾക്ക് ഏറക്കുറെ മനസ്സിലായിരിക്കുമല്ലോ. ഇതുമൂലമുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഈ നാട്ടിലും പലഭാഗങ്ങളിലും ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തിരുവനന്തപുരം, കോട്ടയം, നാഗർകോവിൽ മുതലായ പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിൽ തെരുവുകളിലും വീടുകളിലും മിക്കവാറും വൈദ്യുതദീപങ്ങളാണ് ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ പ്രസ്ഥാനം അടുത്ത ഭാവിയിൽ കൂടുതൽ പ്രചുരമാകുന്നതോടുകൂടി നാടിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വൈദ്യുതശക്തികൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുന്നതിനും പലപല പ്രവസായശാലകളും നാനാദിക്കുകളിൽ അഭിവൃദ്ധി സമാരംഭിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്. ചുരുക്കത്തിൽ ഇത്ര ഭയങ്കരമായ ഒരു രാക്ഷസീയശക്തിയോട് നിങ്ങളിൽ പലരും അടുത്തകാലത്തുതന്നെ സഹവസിക്കേണ്ടതായി വരും. നിങ്ങളുടെ നിത്യാപയോഗങ്ങൾക്ക് വൈദ്യുതശക്തിയെ സദാ ആശ്രയിക്കേണ്ടതായും അതിനെ ദിവസത്തിൽ പല പ്രാവശ്യം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടതായും വന്നുകൂടും.

മനുഷ്യൻ വൈദ്യുതശക്തിയെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നത് അവശ്യം പ്രവർത്തിക്കേണ്ട കേന്ദ്രത്തിലേയ്ക്കുമാത്രം അതിന്റെ ശക്തിയെ നിയന്ത്രിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ വേണ്ട രക്ഷാപ്രവസ്ഥകളോടുകൂടിയാണ്. വൈദ്യുതശക്തി സഞ്ചരിക്കുന്ന കമ്പികൾ ഗൃഹോപയോഗത്തിനുള്ളതാണെങ്കിൽ അവ റബ്ബറിൽ പൊതിഞ്ഞ് അതിനുപുറമെ ഈയ്ക്കുകൊണ്ടും മറ്റുമുള്ള കുഴലുകൾ ഇറക്കി വേണ്ടവിധത്തിൽ ബന്ധവസ്തു ചെയ്തിട്ടുണ്ടാകും. ചിലപ്പോൾ ചെറിയ കമ്പികൾ റബ്ബർ

കുഴലിൽ പൊതിഞ്ഞു പുറമെ ഏകദേശം ഉറപ്പുള്ള ഉറ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നതായും കാണാം. ഏതായാലും മനുഷ്യർ സാധാരണ വ്യാപരിക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വിദ്യുത് പ്രവാഹം പുറത്തേക്കുണ്ടാകാത്തവിധത്തിൽ പ്രത്യേകം ബന്ധവസ്തുക്കൾ ചെയ്തിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണ്. ആ സ്ഥിതിക്ക് സാധാരണ വ്യാപാരങ്ങളിൽ അതുമായി ഇടപെടുന്നതിനു് നിങ്ങൾ അത്രതന്നെ ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിലും ഏതു ഭാഗത്താണ് ഏല്പാഴാണ് പുറമെയുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തകരുതു് ഈ ഭയങ്കരശക്തി വെളിയിലേയ്ക്കു പ്രവഹിക്കുന്നതെന്നു നിശ്ചയില്ല. കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടോ മറ്റു കേടുപാടുകൾ കൊണ്ടോ പുറമെയുള്ള കുഴലുകൾക്ക് കേടുതട്ടിയിരുന്നാൽ ആമാഗ്നത്തിൽ കൂടി ശക്തി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. യാദൃച്ഛികമായി നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ വല്ല ഭാഗവും അവിടെ സ്പർശിച്ചുപോയാൽ പിന്നെ രക്ഷാമാഗ്നമില്ലതന്നെ. വൈദ്യുതശക്തി സർവ്വാംഗം വ്യാപിക്കുന്നതും ജീവൻ പോകുന്നതും ഒരു നിമിഷത്തിനിടയിൽ കഴിയും. അതിനാൽ യാതൊരു കാരണവശാലും കുട്ടികൾ വൈദ്യുതകമ്പികളുമായി ഇടപെടുകയോ അവയെ സമീപിക്കതെന്നയോ ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതാണ്.

കുട്ടികൾക്കു മിക്കവാറും അപകടമുണ്ടാകുന്നതു് വീടുകളിൽ വിളക്കുകൾക്കും പങ്കായ്ക്കും അയി ഫുടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വൈദ്യുതബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നുമാണ്. വെളിച്ചമിടുന്നതിനും അണയ്ക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കാറുള്ള ബട്ടൺ (സ്വിച്ച്) അനാവശ്യമായി പൊക്കുകയും താഴ്ത്തുകയും തുടരെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടും സ്വിച്ചിനു പുറമെയുള്ള മൂടി തിരിച്ചെടു

ത്തു് അകത്തുള്ള വിദേശങ്ങൾ അറിയുന്നതിനായി പരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നതുകൊണ്ടുമാണ് വിദ്യുത്പാതം കുട്ടികൾക്കു സാധാരണമായി ഉണ്ടാകാറുള്ളതു്. സ്വപിച്ചു് യുഗഗതിയിൽ പൊക്കുകയും താഴുകയും ചെയ്താൽ പ്രവാഹം ശക്തിപ്പെട്ടു് ഭിന്നിച്ചോ യാദൃച്ഛികമായി അകത്തുള്ള വല്ല ലോഹസാധനങ്ങളിലും സ്പർശിച്ചോ വിദ്യുത്പാതം ഏർപ്പെടുന്നതാണ്.

വൈദ്യുതദീപങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുമ്പോൾ അവയ്ക്കു വല്ല കാരണവശാലും കേടുപാടുകൾ സംഭവിക്കുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾതന്നെ അവയെ പരിഹരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കരുതു്. ഉടൻതന്നെ പ്രധാന കേന്ദ്രത്തിൽ (മെയിൻ സ്വപിച്ചു്) നിന്നുമുള്ള പ്രവാഹം നിറുത്തിയിട്ടു് ഏതെങ്കിലും വിദഗ്ദ്ധനെ വിവരമറിയിക്കുകയേ ചെയ്യാവൂ.

റബ്ബർ, മരം എന്നിവയിൽകൂടി വിദ്യുത്ശക്തി പ്രവഹിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ വല്ലപ്പോഴും വല്ല കാരണവശാലും വൈദ്യുതശക്തിയുമായി ഇടപെടേണ്ടിവന്നാൽ റബ്ബർ ഉറകൾ കൈകളിൽ ധരിക്കുകയോ കാലിൽ റബ്ബർ ചെരിപ്പിടുകയോ മേശ കസാല മുതലായ മരസാധനങ്ങളിൽ മാത്രം ചവിട്ടിയിരിക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മരത്തിൽകൂടി പ്രവാഹം അല്പമായുണ്ടാകാമെങ്കിലും അതു് മരണഭയമുണ്ടാക്കുന്നതല്ല.

iv. പ്രഥമശ്രുതി (പ്രതിവിധികൾ)

എത്രതന്നെ ശ്രദ്ധിച്ചാലും അപകടങ്ങൾ നമുക്ക് തീരെ ഒഴിച്ചുവയ്ക്കുവാൻ കഴിയില്ല. അപ്രതീക്ഷിതങ്ങളായ അപകടങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ നമ്മെ അഭിമുഖീകരിച്ചു എന്നു വരാം. അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടതെന്നുള്ളതിനേപ്പറ്റിയാണ് ഇനി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ പോകുന്നത്. ഇവയെ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി യഥാവിധി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർക്കും രക്ഷാകവചം പലപ്പോഴും നിങ്ങളുടെ സ്വയരക്ഷയ്ക്കും അന്യരുടെ രക്ഷയ്ക്കും പശ്ചാത്താപമായ ഒരു ദിവ്യകവചമാണെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്.

അപകടങ്ങൾക്കുള്ള പ്രധാന പ്രതിവിധി അപകടങ്ങളിൽ ചാടാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതുതന്നെയാണ്. എങ്കിലും ഒരുവൻ ആപത്തിൽ പെട്ടുപോയാൽ നാം പ്രധാനമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് അയാളെ പരിഭ്രമിപ്പിക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനാണ്. നിങ്ങളിൽ ആരുടെയെങ്കിലും ഒരു സമോദരനോ ഒരു സ്നേഹിതനോ മരത്തിൽനിന്നു വീണു വെട്ടപ്പെട്ടുവെന്നു വിചാരിക്കുക. ഇതു കണ്ടു നിങ്ങൾനിലവിളി കൂട്ടുവാനും പരിഭ്രമം കാണിക്കുവാനും തുടങ്ങിയാൽ രോഗിയും പരിഭ്രമിക്കും. വീഴ്ച അത്ര അപായകരമായിരുന്നില്ല എങ്കിൽതന്നെയും രോഗിയുടെ മനസ്സിന്റെ ഭയവും പരിഭ്രമവും നിസ്സാരമായ രോഗത്തേത്തന്നെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും ചിലപ്പോൾ പരിഭ്രമം കൊണ്ടുതന്നെ മരിക്കുന്നതിനും എളുപ്പമുണ്ട്. നേരേമറിച്ചു ഒരുവൻ എത്രതന്നെ ആപൽക്കരമായ രോഗത്തിൽ പെട്ടിരുന്നാലും മറ്റുള്ളവർ അതിനെ നി

സ്റ്റാരമെന്നു ഭാവിക്കുകയും ആ ഒരു ബോധം രോഗിയിൽതന്നെ സംജാതമാക്കുകയും ചെയ്താൽ അപകടകരമായ ഒരു സന്ധിയിൽപോലും അയാൾ രക്ഷപെട്ടു എന്നുവരാം. ഒരു രോഗിയുടെ മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതിയാണ് അയാളുടെ രോഗത്തിന്റെ കുറവിനും കൂടുതലിനും സർവ്വപ്രധാനമായി സഹായിക്കുന്നത്. ഈ തത്വം നിങ്ങൾ എപ്പോഴും കാത്തിരിക്കേണ്ട ഒന്നാണ്. സമീപസ്ഥർ പരിഭ്രമവും ശരണക്കേടും കാണിക്കുന്നപക്ഷം രോഗി എത്രതന്നെ മനസ്സാന്നിദ്ധ്യമുള്ള അളയിരുന്നാലും ആ മനസ്ഥിതി അയാളിലും സംക്രമിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അതിനാൽ പ്രഥമശുശ്രൂഷയിൽ നിങ്ങൾ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു് രോഗിക്കു ധൈര്യവും ശരണവും ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിലാണ്. ഇതു സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ വിഷമാലിന്യം പകുതിയും 'തരണംചെയ്തു' എന്നുതന്നെ സമാധാനിക്കാം. നിങ്ങളുടെ ബാക്കിയുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ലഘുതരമായിരിക്കും.

ഇനി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കേണ്ട മറ്റൊരു സംഗതി പ്രഥമ ശുശ്രൂഷ യാതൊരു സന്ദർഭത്തിലും പരിപൂർണ്ണമായ പ്രതിവിധി അയിരിക്കുകയില്ലെന്നും കഴിവുള്ള ഏറ്റവും അടുത്ത സന്ദർഭത്തിൽതന്നെ രോഗിയെ വിദഗ്ദ്ധനായ ഒരു ഡോക്ടറെയോ നാട്ടുവൈദ്യനേയോ കാണിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഉള്ളതാണ്. പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വൈദ്യസഹായം തൽക്ഷണം സുലഭമായില്ലെന്നുവരാം. വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതുവരെ രോഗിയെ നിസ്സഹായനായി ഇട്ടിരുന്നാൽ അതിനിടകൊണ്ട് രോഗം അപ്രതിരോധ്യമായ വിധത്തിൽ അപകടകരമായിത്തീരുന്നതിനും ഒരുപക്ഷേ രോഗി മരിക്കുന്നതിനുമെന്നെയും ഇടയു

ണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ വരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലാണു് പ്രഥമശ്രുഷ ഏറ്റവും അവശ്യമായി വരുന്നതു്.

പ്രണം. ഒരാൾ വീണ്ടോ ആയുധങ്ങൾ ഏറ്റേറാ പ്രണപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ ആദ്യമായി നോക്കേണ്ടതു് അയാളുടെ പ്രണം അഗാധമാണോ അല്ലയോ എന്നുള്ളതാണു്. പ്രണം അഗാധമാണെങ്കിൽ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതിനകമായിത്തന്നെ രോഗി രക്തപ്രവാഹം മൂലം ബോധരഹിതനാകുന്നതിനും ഒരുപക്ഷേ മരിക്കുന്നതിനും ഏല്ക്കുകയുണ്ടു്. അതിനാൽ മുറിയു് താഴ്ന്നിരിക്കേണ്ടതും മനസ്സിലായാലുടൻ മുറിവെട്ട ഭാഗത്തിന്നു മുകളിലും താഴെയും ബലമായി കെട്ടി രക്തപ്രവാഹത്തെ തടയണം. കാലിന്റെയോകൈയുടെയോ എല്ലുകൾ വല്ലതും ഒടിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് “തത്തിക്കയറുവാൻ” (സ്ഥാനംതെറ്റിക്കിടക്കുവാൻ) അനുവദിക്കരുതു്. ഉടൻതന്നെ വലിച്ചു ശരിയാക്കിയിട്ടു് മുളവാരിയോ മറ്റുവല്ല ചൊവ്വുള്ള കമ്പുകളോ ഒടിഞ്ഞ അവയവത്തിന്റെ ഇരുവശവും വച്ചു് ബലമായി കെട്ടണം. കാലിന്റെ അസ്ഥിയാണു് ഒടിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ വച്ചുകെട്ടുവാൻ കമ്പുകൾ ഒന്നും ലഭിക്കാത്തപക്ഷം കാലുകൾ രണ്ടുതന്നെ തമ്മിൽ ചേർത്തുവച്ചു് ബന്ധിക്കാവുന്നതാണു്. പ്രണം ദേഹത്തിന്റെ ഇതരഭാഗങ്ങളിലാണെങ്കിൽ രക്തപ്രവാഹം തടയുന്നതിനു് കീഴ്ഭാഗവും മേൽഭാഗവും വച്ചു കെട്ടാൻ തരപ്പെടാതെ വരാം. അങ്ങിനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുറിവിന്റെ “കോൾവാ” ചേർത്തു് അമർത്തിപ്പിടിച്ചു രക്തപ്രവാഹത്തെ തടയേണ്ടതാണു്.

രക്തപ്രവാഹം നിന്നതിന്റെശേഷം പ്രണം വൃത്തിയായി കഴുകി മാർദ്ദവമുള്ളതും അഴുക്കില്ലാത്തതുമായ തുണി

വച്ചു കെട്ടണം. പ്രണത്തിൽ പൊടിയും അഴുക്കും കയറാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം.

മൂക്കിൽകൂടിയുള്ള രക്തപ്രവാഹം. പ്രണമില്ലാത്തതെന്ന ചിലർക്ക് മൂക്കിൽകൂടി രക്തം പ്രവഹിക്കാറുണ്ട്. ഇത് ഒരുവക രോഗംമൂലമുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഇരുമ്പുതാക്കോലോ അതുപോലെ നല്ല തണുപ്പുള്ള മറ്റു വല്ല ഇരുമ്പുസാധനങ്ങളോ മൂക്കിന്റെ പാലത്തിലോ കഴുത്തിന്റെ പിമ്പിലോ കുറേനേരം അമർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയോ നല്ല തണുത്തവെള്ളത്തിൽ തൂണി മൂക്കി ആ സ്ഥാനങ്ങളിൽ വയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ മൂക്കിൽകൂടിയുള്ള രക്തപ്രവാഹം ശമിക്കുന്നതാണ്.

തീപ്പൊള്ളൽ. വസൂത്തിൽ തീപിടിക്കുമ്പോൾ വെള്ളമെടുക്കാൻ ഓടുകയാണ് ആളുകൾ സാധാരണ ചെയ്യുവരുന്നത്. എങ്കിലും അപ്പോഴാണ് ദുരൈ എറിയത്തക്കവിധത്തിലുള്ള വസൂധാരണമാണെങ്കിൽ മറ്റു യാതൊരു പ്രതിവിധികളും കൂടാതെതന്നെ അപകടത്തിൽനിന്നും രക്ഷപെടാം. എന്നാൽ ഉടനടി അഴിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്തവണ്ണം ചുറ്റിക്കെട്ടിയ ചേല ധരിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾക്കും യൂറോപ്യൻ രീതിയിൽ വസൂധാരണംചെയ്യുന്നവർക്കുമാണ് വസൂത്തിൽ തീ പിടിച്ചാൽ അപകടം അധികമായി ഉണ്ടാകുന്നത്. തീ കെടുത്തുവാൻ വെള്ളമൊഴിക്കുക എന്ന പ്രതിവിധിയാണ് നമുക്ക് ഉടനടി സ്വാഭാവികമായിത്തോന്നുക. എന്നാൽ മിക്ക സന്ദർഭങ്ങളിലും വെള്ളവുംകൊണ്ട് എത്തുമ്പോഴേയ്ക്കും അപകടം അനിവാര്യമായ നില

യിൽ എത്തിയിരിക്കും. അതിനാൽ കൈക്കൊള്ളാവുന്ന വിധത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ചാക്കോ, പായോ, കുട്ടിയുള്ള മറ്റൊരു വസ്ത്രമോ എടുത്ത് ദേഹത്തിൽ ചുറ്റുകയാണ് അഗ്നി ശമിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും പറ്റിയ ഉപായം. മുറുത്ത് പൊടിമണ്ണോ ചൊരിമണലോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ കിടന്നു ഉരുളുന്നതും തീ കെടുത്തുവാൻ ഏറ്റവും നല്ല ഉപായമാണ്.

ദേഹം പൊള്ളിയാൽ എണ്ണയിൽ നന്നച്ച ശീല പൊള്ളിയിടത്ത് ഇടുന്നതും ചൂടുവെള്ളത്തിലോ ഉപ്പുവെള്ളത്തിലോ കുഴിക്കുന്നതും നല്ലതാണ്. ചൂടുവെള്ളംകൊണ്ടു ദേഹം പൊള്ളിയാലും എണ്ണയിൽ നന്നച്ച ശീലകൊണ്ടു പൊതിയേണ്ടതാണ്. വാസ്തവേനോ ക്ഷയോ തണുപ്പുള്ള കൊഴുത്ത മറുവല്ല സാധനങ്ങളോ പുരട്ടുന്നതു കൊണ്ടും വേദനയ്ക്കു ശമനം ലഭിക്കും. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം താല്ക്കാലികമായ പ്രതിവിധികൾ മാത്രമാണെന്നും വൈദ്യസഹായം കഴിവുള്ളതു വേഗത്തിൽ അന്വേഷിക്കുവാൻ ഉദാസിനത കാണിക്കരുതെന്നും മുൻപു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സംഗതി പ്രത്യേകം ഓർമ്മിച്ചിരിക്കണം.

വിഷക. ആഹാരസമയത്ത് ധൃതഗതികൊണ്ടോ മറ്റോ വിഷി ഭക്ഷണംശങ്ങൾ തലയോട്ടിൽ കയറിപ്പോയാൽ രണ്ടുകയ്യിലും പിടിച്ചു പൊക്കി പുറത്ത് മെല്ലെ തലോടണം. ഈ വിധ വൈഷമ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന് ആഹാരം എപ്പോഴും സാവധാനത്തിൽ നന്നായി ചവച്ചു ഭക്ഷിച്ചാൽമതി. ദഹനത്തിനും ആരോഗ്യത്തിനും ഇതാണത്തമം. മീൻ മുളളോ അതു

പോലെയുള്ള മറുവല്ല സാധനങ്ങളോ തൊണ്ടയിൽ തങ്ങിയാലും മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യുന്നതുകൊള്ളാം. അതുകൊണ്ട് ഫലസിദ്ധിയുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ വാനിറയെ ചോറുതട്ടി വിഴുങ്ങുകയോ വെള്ളം കുടിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മതി.

വീഴ്ക. കുട്ടികൾ തിണ്ണയിൽനിന്നുംകുട്ടിലിൽനിന്നും മേശ കസാല മുതലായ മറ്റു വീട്ടുപകരണങ്ങളിൽനിന്നും മറിഞ്ഞുവീഴുക സാധാരണമാണല്ലോ. ഈ വക സന്ദർഭങ്ങളിൽ അവർക്ക് ശാരീരികമായുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവത്തേക്കാൾ മാനസികമായ ഉപദ്രവം (ഭയം) ആണ് കൂടുതൽ ദോഷം ചെയ്യുന്നതെന്നു മുൻപു പറഞ്ഞുവെല്ലോ. അതിനാൽ അവരെ ഭയപ്പെടുത്താതെയും സംഭവത്തെ നിസ്സാരമാക്കിയും പെരുമാറുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. വീണുകഴിഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ മുഖം വിളറി രക്തമയമില്ലാതെയിരിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ഇത് വീഴ്ചയുടെ ശക്തിമൂലം ശിരോഭാഗത്തുള്ള രക്തം ചിതറി ഇതരഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. അപ്പോൾ തല കീഴായി കാലിൽ പിടിച്ച് ഒന്നോ രണ്ടോ ആട്ടുന്നത് രക്തം മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും ശിരസ്സിലേയ്ക്കു പ്രവഹിക്കുന്നതിനു സഹായമായിത്തീരും. നേരേമറിച്ച് മുഖത്ത് രക്തം തുടുത്തു നിൽക്കുന്നതായി കണ്ടാൽ വീഴ്ചയിൽ രക്തം ശിരസ്സിലേയ്ക്കു അധികമായി പ്രവഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കി തലയിൽ പിടിച്ചു പൊക്കി ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം കുടയേണ്ടതാണ്.

വീണുകഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടികളുടെ ദേഹത്ത് ഇറുകിയോ കഴുത്തിൽ മുറുകിയോ കിടക്കുന്ന വസ്തുങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ അവ

യെ ഉടൻ എടുത്തു മാറ്റേണ്ടതാണ്. ചൂടു ചായയോ ചൂടു കാപ്പിയോ, അതിനു സൗകര്യമില്ലാത്തപക്ഷം പച്ച വെള്ളമെങ്കിലുമോ കുടിക്കുന്നത് വീഴ്ചയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഞെട്ടലിനെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിന് ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും. എന്നാൽ ലഹരിസാധനങ്ങൾ യാതൊരു കാരണവശാലും കൊടുക്കാതെയിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കണം.

ആഹാരസാധനങ്ങൾ കുട്ടികളുടെ ഉദരത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലാതെ വരുമ്പോഴും, ശുദ്ധ മുതലായ ഭീനങ്ങൾ കൊണ്ടും കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു ചർദ്ദിയുണ്ടാവാം. കുട്ടികളായിരുന്നാലും വലിയവരായിരുന്നാലും ഉള്ളിൽനിന്നുവരുന്ന സാധനങ്ങൾ വീണ്ടും അകത്തേയ്ക്കു തന്നെ പ്രവേശിക്കാതെ നിഷ്പ്രയാസം പുറത്തേയ്ക്കു പോകത്തക്ക വിധത്തിൽ തലയെ സൗകര്യമായി പിടിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വളഞ്ഞും ചരിഞ്ഞും ഇരുന്നു ചർദ്ദിച്ചാൽ ഉള്ളിൽനിന്നും പുറത്തേയ്ക്കു വരുന്ന സാധനങ്ങൾക്ക് പ്രതിബന്ധമുണ്ടാകുമെന്നുമാത്രമല്ല തന്മൂലം വായു ഭിന്നിക്കുന്നതിനും ഉള്ളിൽ വിലക്കം ഉണ്ടാകുന്നതിനും ഇടയാവുകയും ചെയ്യും.

ഉളുക്കുക (ചർക്കുക). കാലോ കയ്യോ ഉളുക്കിയാൽ ചൂടുവെള്ളമോ പച്ചവെള്ളമോ കൊണ്ടു ധാരകോരുന്നതു നല്ലതാണ്. എന്നാൽ അതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ ഉളുക്കിയ അവയവത്തെ വലിച്ചു കുടയുന്നതായാൽ സ്ഥാനംതെറ്റിയ അസ്ഥികൾ യഥാസ്ഥാനങ്ങളിൽ വീഴുന്നതിന് എളുപ്പമുണ്ട്. പൂണ്ണസുഖം ലഭിക്കുന്നതുവരെ ഉളുക്കിയ അവയവത്തിന് വിശ്രമം കൊടുക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മുളുകൊണ്ടാലും അണി, കുപ്പിച്ചില്ല മുതലായവ ദേഹത്തു തറച്ചാലും അവയുടെ വല്ല അംശവും പ്രണത്തിൽ ഒടിഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടോയെന്നു പ്രത്യേകം പരിശോധിക്കുകയും ഉണ്ടെങ്കിൽ എടുത്തുകളകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഒടിഞ്ഞ സാധനത്തിന്റെ അംശങ്ങൾ അധികം താഴ്ത്തിലാണ് ഇരിക്കുന്നതെങ്കിൽ മുറിവ് അല്പം വലുതാക്കിയിട്ടാണെങ്കിലും അകത്തുള്ള അവശിഷ്ടം എടുത്തുകളയാതെ പ്രണം ദേഹപ്പെടുത്തട്ടെ. മനുഷ്യസഹായം കൊണ്ട് അതിനെ പുറത്തു കളയുന്നില്ലെങ്കിൽ തദർത്ഥം പ്രകൃതിതന്നെ വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളും. മുറിവു പഴുത്തുപൊട്ടി അതോടുകൂടി അകത്തുള്ള സാധനം വെളിയിൽ പോകുന്നതുവരെ ഉണ്ടാകുന്ന വേദന സഹിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളു. എന്നാൽ അകത്തുള്ള അവശിഷ്ടങ്ങൾ എടുത്തുകളയുന്നതിനുദ്ദേശിക്കുന്നവർ ഒരു സംഗതി പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രണത്തിൽ സ്തംഭിക്കുന്ന ആയുധം തുരുമ്പു പിടിക്കാത്തതും അഴുക്കടയാത്തതും അയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവയുടെ അംശങ്ങൾ വീണ്ടും പ്രണത്തിൽ പതിക്കുന്നതിനും ഒരു വൈഷമ്യം പരിഹരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റൊരു വൈഷമ്യം വന്നുകൂടുന്നതിനും ഇടയാകുന്നതാണ്. ഈ വക അനന്തരങ്ങൾ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് മുളെടുക്കുന്നതിലേക്കും മറുമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധം വൃത്തിയാക്കി കഴുകിത്തുടച്ചു ചൂടുപിടിപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം മാത്രം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

ബോധക്ഷയം. ഒരാൾക്ക് ബോധക്ഷയം പിടിപെടുന്നപക്ഷം ആദ്യമേ ചെയ്യേണ്ടത് അയാളുടെ ദേഹത്തു് ഇറുകിക്കിടക്കുന്നതോ ഒട്ടികിടക്കുന്നതോ ആയ വസ്തു

ങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവയെ അയച്ചിട്ടുകയാകുന്നു. അനന്തരം വീശുകയും തണുത്തവെള്ളം മുഖത്തു തളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കൊള്ളാം. ഉള്ളിലേക്കു കൊടുക്കുവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടെങ്കിൽ പച്ചവെള്ളം ഉള്ളിൽ കൊടുക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. എന്നാൽ രോഗിയുടെ ശരീരം തണുക്കാതെ പ്രത്യേകം സൂക്ഷിക്കണം. സ്ട്രീകർക്ക് ഇസ്റ്റീരിയാ എന്നൊരുവക സുഖക്കേടുമൂലം ചിലപ്പോൾ ബോധക്ഷയം ഒണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ പച്ചവെള്ളത്തിൽ നന്നായതുവാല മുഖത്തിട്ടാൽ സുബോധം ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. രോഗിയുടെ മുഖത്തു് രക്തമയമില്ലാതെ കാണുന്നപക്ഷം ശരീരത്തിന്റെ നിരപ്പിൽനിന്നും തല അല്പം താഴ്ന്നിട്ടും, മുഖത്തു് രക്തം തുടിച്ചുകാണുന്നപക്ഷം തല അല്പം ഉയർത്തിയും കിടത്തണം. ബോധരഹിതരായി കിടക്കുമ്പോൾ ചിലപ്പോൾ പല്ലുകൾ കൂടിമുറുകിപ്പോകുന്നതിനും നാവു് ഇടക്കുപെട്ടു മുറിയുന്നതിനും ഇടയുണ്ട്. അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിലേക്കു് ബോധം മറിഞ്ഞാലുടനെ തുണിമടക്കി പല്ലുകൾക്കിടയിൽവെക്കുന്നതു് നന്നായിരിക്കും. രോഗിതീരെ നിശ്ജീവമായി കിടക്കുന്നു എന്നു കണ്ടാൽ കൈകൾ പൊക്കുകയും താഴ്ന്നുകയും ചെയ്തു് ശ്വാസം ക്രമീകരിക്കുകയും കഴുത്തിനു പിൻപിൽ തണുത്ത വെള്ളം ഒഴിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. സന്ദർഭം അപകടകരമോ അല്ലയോ എന്നു നിങ്ങൾ സ്വയം നിശ്ചയിക്കരുതു്. കഴിയുന്നത്ര ശീഘ്രത്തിൽ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കേണ്ടതു് ഏതു ഗൾവിലും അവശ്യമാണ്.

വിഷം ഭക്ഷിച്ചാൽ കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ അതിനെ പുറത്തു കളയുന്നതിനാണ് ശ്രമിക്കേണ്ടതു്. അവനെ

ക്ഷണമേ മരണ സേവിച്ചു ഉടനെ വയറിലുക്കുന്നതാണു
 തത്വം. അല്ലെങ്കിൽ കടുക്കുരച്ചു ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കലക്കി
 കൊടുത്തു ചർദ്ദിപ്പിക്കുന്നതും നന്നാണു്. എന്നാൽ വയ
 റിലോ, വായിലോ, തൊണ്ടയിലോ പുകച്ചിലോ വേവോ
 തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ഒരിക്കലും ചർദ്ദിപ്പിക്കരുതു്. അപ്പോൾ
 പാലും വെള്ളവും കൂട്ടിയോ ചൂടുവെള്ളം തന്നിച്ചോ കൊടു
 കേണ്ടതാണു്. ആവണക്കണ്ണ സേവിച്ചു വയറിലുക്കുന്ന
 തു് ഈ സന്ദർഭത്തിലും നല്ലതുതന്നെ. ഇങ്ങനെ പുകച്ചി
 ലും വേവും തോന്നുന്നില്ലെങ്കിൽ മുൻപറഞ്ഞ വിധത്തിൽ ക
 ടുകു് അരച്ചു് ചൂടുവെള്ളത്തിൽ കലക്കിക്കൊടുത്തു് ഉടനെ
 ചർദ്ദിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്. തൊണ്ടയിൽ കൈവിരലിട്ടു് ചർദ്ദി
 പ്പിക്കുന്നതും കൊള്ളാം. രോഗിയെ സ്വസ്ഥനായി കിട
 തുന്നതിനും ദേഹത്തെ ചൂടു് നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ ഇരിക്കുന്ന
 തിനും പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കേണ്ടതാണു്. വൈദ്യൻ വന്നു്
 വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ചെയ്യുന്നതുവരെ രോഗിയെ ഉറങ്ങു
 വാനനുവദിച്ചുകൂടാ.

എന്നാൽ രോഗി ബോധരഹിതനായി കിടക്കുന്ന പ
 ക്ഷം ഉള്ളിൽ എണ്ണയോ മരുന്നോ കൊടുക്കുന്നതിനു മുമ്പാ
 യി വായിൽ അല്പം വെള്ളമൊഴിച്ചു് നോക്കണം. അതു്
 ഇറക്കുന്നതിനു സാധിക്കുമെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ വ
 യറിലുക്കുന്നതിനോ ചർദ്ദിപ്പിക്കുന്നതിനോ മരുന്ന് കൊടുക്കാ
 വൂ. അകത്തുചെന്ന വിഷത്തിന്റെ വല്ല അംശവും ബാ
 കിയിരിപ്പുണ്ടെങ്കിൽ അതോ ചർദ്ദിപ്പിക്കുന്ന പക്ഷം അതോ
 നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്. ഡാക്ടർ വരു
 മ്പോൾ ഉള്ളിൽ ചെന്നിരിക്കുന്ന വിഷം ഏതു തരമെന്നു

ക്ഷണത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി വേണ്ട പ്രതിവിധികൾ ഉടനെ ചെയ്യുന്നതിന് ഇതു സഹായിക്കും.

പുകച്ചിലോ വേവോ തോന്നുന്ന വിഷമാണ് അകത്തു ചെന്നിരിക്കുന്നതെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ കഴിവുള്ളിടത്തോളം ശുദ്ധജലം ഉള്ളിൽ കൊടുക്കുന്നത് നന്നാണ്. തന്മൂലം വിഷം ജലത്തിൽ കലന്ന് പരക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ശക്തി കുറയുന്നതിനും ഏകദൃഷ്ടമുണ്ട്. എണ്ണ, പാൽ, മുട്ട മുതലായവ ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ അവ വിഷത്തിനു പുറമേ പൊതിഞ്ഞ് വിഷസാധനവും ഉദരവുമായി യോജിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുകയും വിഷത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിശക്തിയെ തടഞ്ഞു നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

രോഗിക്കു കൂടെക്കൂടെ ചൂടുവെള്ളം കൊടുക്കുകയും ചൂടുപിടിപ്പിച്ച കുപ്പി വയറിനിലും പാദങ്ങളിലും വച്ചു നല്ലതു പോലെ മൂടിപ്പുതപ്പിച്ച് കിടത്തുകയും ചെയ്യണം. കഴിയുമെങ്കിൽ ചൂടുവെള്ളത്തിനു പകരം ചൂടും കടുപ്പവുമുള്ള ചായ കൊടുക്കുന്നതാണ് കൂടുതൽ ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളത്.

മരദ്വിപിക്ഷേപിതവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ തലോലം കട്ടക് കിട്ടാതെ വന്നാൽ രണ്ടുകൈൽ കുറിയ്ക്കു പൊടിച്ച് അതു കുഴയുവാൻ മാത്രം വെള്ളവും ചേർത്ത് ഉള്ളിൽ കൊടുക്കുന്നതും നല്ലതുതന്നെ.

അയോധിൻ എന്നൊരുവക ഇംഗ്ലീഷ് മരുന്നും മുറിവുകൾക്കു പുരട്ടുന്നതിനായി സാധാരണ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുമല്ലോ. ഇത് വിഷസങ്കലിതമാകയാൽ

യാതൊരു സന്ദർഭത്തിലും ഉള്ളിൽ കൊടുക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ അഞ്ചലത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ ഉടനെ കുറുകിയ കഞ്ഞിവെള്ളം കുടിക്കുന്നതായാൽ തന്മൂലമുള്ള സകല ദുഷ്ട്യവും ഇല്ലാതാകുന്നതാണ്.

ചുണ്ണാമ്പോ ചുണ്ണാമ്പുവെള്ളമോ ഉള്ളിൽ പോവുകയോ കണ്ണിൽ വീഴുകയോ ചെയ്താൽ കൂമ്പുപാക്ക് ഇടിച്ചു പിടിഞ്ഞു നീരു കുടിക്കുകയോ കണ്ണിൽ ഒഴിക്കുകയോ ചെയ്താൽ മതി; അപകടമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

റബ്ബർ ഉറയൊഴിക്കുന്നതിന് ഒരുവക തൈലം (അസിഡ്) ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. ഇതു ഒരുവക വിഷമാണ്. റബ്ബറിന്റെ പ്രചാരം വർദ്ധനമായി വന്നതോടുകൂടി ചില വീടുകളിലും ഇത് ഒഴിച്ചുവെക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരുവകരണമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ യാദൃച്ഛികമായി ഈ അസിഡിൽനിന്നും പല അപകടങ്ങളും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഈ വിഷം എങ്ങിനെയെങ്കിലും ഉള്ളിൽ ചെന്നാൽ ഉടനെ ചോക്കോ ഭിത്തിയിലെ വെള്ളയോ ചൂരണ്ടി രണ്ടുതും വെള്ളത്തിൽ കലർത്തി കുടിച്ചാൽ അപകടമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

വെള്ളത്തിൽ വീണ് അപകടം സംഭവിച്ച ഒരുവനെ രക്ഷിക്കുമ്പോൾ അയാൾക്കു പ്രഥമശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവർ രണ്ടു സംഗതികളാണ് പ്രധാനമായി നോക്കേണ്ടത്. ഒന്നാമതായി അകത്തു ചെന്നിരിക്കുന്ന വെള്ളം മുഴുവൻ പുറത്തു കളയണം. രണ്ടാമതായി രോഗിയുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തെ ക്രമീകരിക്കണം. ഇതിലേക്കായി അളിനെ കരയ്ക്കുതാൽ ഉടൻതന്നെ കമഴ്ത്തിക്കിടത്തി ശുശ്രൂഷകൻ ഒരു

കാൽമുട്ടിനെ അയാളുടെ മുതുകത്തുറപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മുന്നോട്ടു
 ഞ്ഞു' രോഗിയുടെ കൈകൾ രണ്ടും ധൃതഗതിയിൽ പൊ
 ക്കുകയും താഴ്ന്നുകയറുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരുവൻ ക്ഷീണിക്കുമ്പോൾ
 മറ്റൊരാൾ സഹായിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. അല്പസമയംകൊ
 ണ്ട് രോഗിയിൽ ചൈതന്യലക്ഷണങ്ങൾ കാണുന്നില്ലെ
 ങ്കിൽ മുൻപറഞ്ഞ പ്രതിവിധി അരമണിക്കൂറോ അതിൽ കൂ
 ടതലോ സമയം തുടരേണ്ടതാണ്.

പാമ്പിൻവിഷം പാമ്പു കടിച്ചുള്ള അപകടമരണം
 നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാധാരണമാണല്ലോ. ചില പാമ്പുകൾ
 കഠിനവിഷമുള്ളവയാകയാൽ ദംശനമേറെ ആൾ ചില
 പ്ലോൾ വൈദ്യസഹായം ലഭിക്കുന്നതുവരെ ജീവിച്ചില്ലെന്നു
 വരാം. ദംശിച്ച സ്ഥ്ലം വിഷം കൂടുതലുള്ളതോ കുറവുള്ള
 തോ എന്നു് അറിയുന്നതിനതന്നെ മിക്കപ്പോഴും സാധിക്കാ
 തെയും വരാം. വിഷശങ്കയുണ്ടാവുകയും സ്ഥ്ലത്തേക്കാണാ
 തെ വരികയും ചെയ്താൽ കടിച്ചതു് പാമ്പുതന്നെയോ എ
 ന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു് അല്പം വെള്ളം കടിയേറാ സ്ഥാന
 ത്തു പുരട്ടി നോക്കിയാൽ മതി. ചേമ്പിലയിൽ വീണ വെ
 ള്ളംപോലെ വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോകയും ദംശനമേറെ സ്ഥാ
 നത്തു് പുറുളാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പക്ഷം കടിച്ചതു പാ
 മ്പുതന്നെയെന്നും അതും വിഷമുള്ള ജാതിയാണെന്നും ഉടന
 ി തീരുമാനിക്കാം. ഇങ്ങിനെ ദേഹത്തു വിഷം കലർന്നിട്ടു
 ണ്ടു് എന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ സമത്വനായ ഒരു വിഷകാ
 രിയുടെ സഹായം ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അപകടമുണ്ടാ
 കാതിരിക്കുന്നതിലേക്കു് പ്രണമുള്ള ഭാഗം ഉടനെ തന്നെ ഒ
 രു കത്തികൊണ്ടു് കീറി രക്തം നന്നായി ഞെക്കിച്ചോർത്തിക്ക

ഉയ്യകയും അനന്തരം വൃത്തിയായി കഴുകുകയും ചെയ്യണം. കീറുന്നതിനു ഒരുപക്ഷേ കത്തി കൈവശമില്ലാതെ വരികയൊ അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ള ധൈര്യം ഇല്ലാതെ വരികയോ ചെയ്താൽ കടിയേറാ ഭാഗത്തു് തീ വച്ചു നന്നായി പൊള്ളിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. ഇതിനും തരപ്പെടാതെ വന്നാൽ കടിയേറാ സ്ഥാൻത്തിന്റെ അൽപം മുകളിൽ വച്ചു് കയറോ വല്ല കാട്ടുചള്ളിയോ കൊണ്ടു് ബലമായി വരിഞ്ഞു കെട്ടണം. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ രക്തപ്രവാഹത്തെ തടയുന്നതിനും തദ്വാരാ രക്തത്തിൽ കലർന്നിട്ടുള്ള വിഷം ദംശനമേറാ ഭാഗത്തുനിന്നും മുകളിലേക്കു് വ്യാപിക്കാതിരിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നതാണ്. കടിയേറാൽ ഉടൻതന്നെ തനിനീരു് (മൂത്രം) പുകയിലനീരു്, വാഴനീരു് ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും കുടിക്കുന്നതു വിഷത്തിന്റെ ശക്തിയെ കുറയ്ക്കുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നതാണ്.

